

Rozsévej dobré skutky
a budeš moci sklízet jejich
požitky. Nekonání ve
skutku milosti se stává
konáním ve smrtelném
hříchu. Tak řekl mudrc.
Zdržíš se konání?
Nečiň tak, aby tvá duše
získala svoji svobodu.
Aby dosáhnul nirvány
(nejvyššího ráje)
musí jednotlivec
dosáhnout znalosti sebe,
a znalost sebe je dítě
milujících skutků.
Měj trpělivost,
kandidáte, neboť ten,
kdo se neobává chyby,
se neuchází o úspěch.
Zaměř pozornost své duše
na hvězdu, jejímž paprskem
jsi, planoucí hvězdu,
která září v hlubinách
vše-bytí
beze světla,
nekonečných polí
Neznámého.
Měj vytrvalost
jako ten,
kdo trvá věčně.
Tvé stíny žijí
a mizí; to, co v tobě
bude žít věčně,
co v tobě ví, neboť
je to vědění,
není pomíjivého života:
je to člověk, který byl,
který je a bude,
pro něj ta hodina
nikdy nenastane.
Abys sklízel
sladký mír a odpočinek,
žáku, osévej
budoucí pole sklizně
semeny zásluh.
Přijmi strasti zrození.
Ustup ze slunečního svitu
do stínu, abys vytvořil
více místa pro ostatní.
Slzy, které zkrápí

vyprahlou půdu
bolesti a smutku
přinášejí květy
a plody
karmické odplaty.
Z výhně
lidského života
a jejího černého kouře
vyvstávají okřídlené
plameny, plameny očistily
to, co se vznáší vpřed
zpod karmického oka,
utkají nakonec
látku složenou
ze třech hávů
Cesty.
Těmito hávy jsou:
Nirmanakaya (fyzické
tělo Buddha),
Sambhoga-Kaya
(blažené
tělo Buddha)
a Dharmakaya
(Pravdivé
tělo Buddha),
zušlechtěné roucho.
Roucho Shangna
(zasvěcující roucho),
je pravdou, že může
pořídít věčné světlo.
Samotné roucho Shangna
dává Nirvánu
zničení;
zastavuje znovuzrození,
ale, ó Lanoo (žáku),
také zabijí – soucit.
Dokonalí Buddhové,
kteří si oblékli
vrchol štěstí Dharmakai
(Pravdivé tělo Buddha),
již nemohou více
pomoci lidské spáse.
Běda! Budou „mnozí“
obětováni pro Já;
lidstvo
ve prospěch jedinců?
Věz, ó začátečníku,
toto je otevřená „Cesta“,
cesta k sobecké blaženosti,
odmítána bódhisattvy

„tajného srdce,“
buddhy soucitu.
Žít ku prospěchu lidstva
je prvním krokem.
Praktikovat šest
skvělých ctností
je druhým.
Obléci si Nirmanakayaové
(fyzické tělo Buddha)
skromné roucho, znamená
zřící se věčné blaženosti
pro Já, abychom pomohli
vysvobození lidí.
Dosáhnout blaženosti
Nirvány, ale zřící se jí,
je nejsvrchovanější,
poslední krok –
nejvyšší na Cestě
askety.
Věz, ó žáku,
toto je tajná „Cesta,“
volená buddhy
dokonalosti,
kteří obětovali
„Já“, aby
ubýlo mnohých.
Přesto, pokud je pro tebe
„učení srdce“
příliš vznešené.
Pokud sám potřebuješ
pomoc a bojíš se ji
nabídnout ostatním –
pak, ty bázlivého srdce,
buď včas varován:
zůstaň spokojen
s „učením oka“ Zákona.
Přesto doufej.
Neboť pokud je „tajná cesta“
nedosažitelná „dnes,“
bude ti na dosah
„zítra.“
Nauč se, že žádné úsilí,
ani nejmenší – ať ve
správném či špatném směru
– nemůže zmizet
ze světa příčin.
Dokonce i zbytečný kouř
nezůstává beze stop.
„Nevrlé slovo pronesené
v minulých životech

není zničeno, ale vždy
se znovu vrací.“
Sazenice papriky
nedá zrodit
růžím, ani sladká
jasmínová
stříbrná hvězda
trní či bodlákům.
Nemůžeš stvořit
tento „den,“ máš příležitost
pro svůj „zítřek.“
Na „veliké pouti“
přináší příčiny zaseté
každou hodinu
svoji úrodu následků,
neboť světu vládne
nekompromisní spravedlnost.
Mohutným vlněním
vždy neomylných činů
přináší do životů smrtelníků
blaho či žal,
karmické potomstvo
všech našich předchozích
myšlenek a skutků.
Vezmi si pak tolik,
kolik pro tebe mají
zásluhy uloženo,
ó ty trpělivého srdce.
Měj dobrou náladu
a buď spokojen s osudem.
Taková je tvá Karma
(odplata),
Karma (odplata)
cyklu tvých zrození,
osud těch, kteří jsou,
ve své bolesti a smutku,
zrozeni s tebou,
radují se a lkají
život za životem, připoutáni
k tvým předchozím činům.
Jednej v jejich prospěch
„dnes“ a oni
budou jednat ve tvůj
prospěch „zítra.“
To z pupenu
zřeknutí se Já
vyráží sladké ovoce
konečného vysvobození.
K zániku je odsouzen ten,
kdo se ze strachu

z Máry (veliký polapitel)
zdržuje pomoci
druhým, aby jednal
pro Já.
Poutník, který by
zchladil své unavené
končetiny v tekoucí vodě,
přesto se je neodvažuje
ponořit ze strachu z proudu,
riskuje,
že uhynie horkem.
Nečinnost, založená
na sobeckém strachu,
nemůže přinést nic jiného,
než zlé ovoce. Sobecký
zasvěcenec žije bezúčelně.
Člověk, který nešel skrze
práci, která mu byla pro život
přidělena – žil nadarmo.
Následuj kolo života;
následuj kolo povinnosti
vůči druhu a příbuzenstvu,
příteli i nepříteli,
a zavři svoji mysl
požitkům stejně jako bolesti.
Vyčerpej zákon
karmické odplaty.
Získej siddhis
(duševní schopnosti)
pro svůj budoucí zrod.
Pokud nemůžeš být Sluncem,
pak buď skromnou planetou.
Ano, pokud je ti bráněno
v planutí jako
odpolední slunce
nad sněhem pokrytou
horou věčné čistoty,
pak si zvol, ó začátečníku,
skromnější cestu.
Vyznač „Cestu“ –
jakkoliv matně
a ztracen v davu –
jako večernice těm,
kteří krácejí po své
cestě v temnotě.
Pohleď na Migmar (Mars),
jak je ve své rudosti
zahalen, jeho „Oko“ se žene
přes spící Zemi.
Pohleďte na ohnivou auru

„Ruky“ Lhagpa
(Merkuru), protaženou
v láskyplné ochraně nad
hlavami jeho asketů.
Oba jsou nyní služebníky
Nyima (Slunce),
ponechání v jeho
nepřítomnosti jako
tišší pozorovatelé v noci.
Přesto v minulých kalpách
(věk) byli světlými
Nyimasy (sluncemi),
a když i v budoucích „dnech“
se znovu stanou dvěma
sluncemi. Neboť takové
jsou pády a vzestupy
karmického zákona v přírodě.
Buď, ó Lanoo (žáku),
jako oni.
Dej světlo a útěchu,
trmácějícímu se poutníku,
a hledej toho, kdo ví
stále ještě méně než ty;
kdo ve své
bídě skleslosti sedí
hladový po chlebu
moudrosti a chlebu,
který nasytí stín,
bez učitele,
naděje či útěchy, a dopřej mu
– slyšet Zákon.
Řekni mu, ó kandidáte,
že ten, kdo kuje pouta
z pýchy a sebelásky,
je nedotčen zbožností;
že ten, kdo lpí
na existenci, přesto vkládá
svoji trpělivost a podřízení
Zákonu,
jako sladká květina
u nohou
Shakya-Thub-py
(Buddhy) se stává
Srotapattim (tím, kdo vchází
do proudu nirvány)
ve svém zrodu.
Siddhis
(duševní schopnosti)
dokonalosti se mohou
vynořit daleko, daleko odsud;

ale první krok je učiněn,
 bylo vstoupeno do proudu
 a on může získat zrak
 skalního orla, sluch
 plaché laně.
 Řekni mu, ó aspirante,
 že skutečná zbožnost
 mu může vrátit vědění,
 to vědění, které mu patřilo
 v jeho předchozích
 zrozeních. Zrak dévy
 a sluch dévy
 nejsou dosaženy v jednom
 krátkém zrození.
 Buď skromný,
 pokud dosáhneš Moudrosti.
 Buď stále skromný
 pokud Moudrost
 ovládneš.
 Buď jako oceán,
 který přijímá
 všechny proudy a řeky.
 Mocný klid oceánu
 zůstává nepohnut;
 necítí je.
 Božským omez
 své nižší Já.
 Věčným omez
 božské.
 Vskutku je veliký ten,
 kdo zabíjí touhu.
 Však ještě větší je ten,
 v němž božské Já
 zabilo samotnou
 znalost touhy.
 Střež to nižší, aby neušpinilo
 to vyšší.
 Cesta ke konečné svobodě
 je ve tvém „Já.“
 Ta cesta začíná a končí
 mimo Já.
 Lidmi nechválena
 a pokorná je matka
 všech řek v tirthikovově
 (bráhmanský asketa)
 hrdém pohledu;
 vyprázdní lidskou formu,
 ačkoliv je dle
 zraků pošetilců naplněna
 sladkými vodami

Amrity (nesmrtelnosti).
 Přítom místem zrodu
 posvátných řek
 je posvátná půda,
 a ten, kdo má moudrost,
 je ctěn všemi lidmi.
 Arhani (ctihodní)
 a Mudrci
 neohraňovaného vnímání
 jsou vzácní jako květ
 stromu Udumbara.
 Arhani (ctihodní) jsou
 zrození v půlnoční hodině,
 společně s posvátnou
 květinou devíti
 a sedmi stonků,
 posvátnou květinou, která
 se rozvíjí a kvete v temnotě,
 z čisté rosy
 a na zamrzlém loži
 sněhem pokrytých výšin,
 výšin, na které nevstoupila
 žádná hříšná noha.
 Žádný Arhan (ctihodný)
 ó Lanoo (žáku),
 se nestane Arhanem
 v tom zrození,
 kdy duše poprvé zatouží
 po konečném vysvobození.
 Přesto, ó ty nedočkavý,
 žádnému bojovníku
 přejícímu si bojovat
 v litém boji mezi živými
 a mrtvými,
 ani jednomu rekrutovi
 nemůže být nikdy
 odepřeno právo vstoupit
 na Cestu, která vede
 k bitevnímu poli.
 Pročež buď zvítězí,
 anebo padne.
 Ano, pokud zvítězí,
 Nirvána
 (nejvyšší ráj)
 bude jeho.
 Předtím, než odpoutá
 svůj stín ze svého smrtelného
 ovinu, té obsáhlé
 příčiny trápení
 a bezmezné bolesti –

budou v něm lidé cítit
 velikého a svatého Buddhu.
 A i když padne, i pak
 nepadne v marnosti;
 nepřítelé,
 které zabil v minulém boji,
 se nevrátí k životu
 v dalším zrození,
 které bude jeho.
 Ale pokud bys
 dosáhnul Nirvány
 (nejvyššího ráje),
 nebo tu odměnu odhodil,
 nechť plod konání
 a nekonání není tvým
 motivem, ty neohroženého
 srdce.
 Věz, že bódhisattva,
 který vysvobození
 mění za odříkání,
 aby oblékl mizérie
 „Tajného života,“
 je nazýván
 „trojnásobně ctěným,“
 ó ty kandidáte na přísahu
 skrze cykly.
 „Cesta“ je jedna,
 žáku, přesto
 na konci dvojitá.
 Její stupně jsou označeny
 čtyřmi a sedmi portály.
 Na jednom konci –
 okamžitá blaženost,
 a na druhém –
 pozdržená blaženost.
 Obojí jsou
 odměnou za zásluhy:
 volba je tvá.
 Jedna se stává dvěma,
 otevřená a tajná.
 První vede
 k cíli, druhá
 k sebeobětování.
 Když je trvalému
 obětováno pomíjivé,
 odměna je tvá:
 kapka se navrátila tam,
 odkud vzešla.
 Otevřená „Cesta“ vede
 ke změně beze změny –

Nirváně,
nádhernému stavu
absolutna,
blaženosti za hranici
lidské představivosti.
Proto, první Cesta
je vysvobození.
Ale druhá cesta je –
odříkání, a proto je zvána
„Cestou strasti.“
Tajná cesta vede
k Arhanovi (ctihodnému)
nevýslovné duševní strasti;
strasti za žijící mrtvé
a bezútešné lítosti
lidí karmického smutku,
ovoce karmických mudrců
se neodvažuje ustat.
Neboť je psáno:
„uč vystříhat se všem
příčinám; čerení následků,
jako velkou přílivovou vlnu
nech je plout.“
„Otevřená Cesta,“
jejího cíle
nedosáhneš dříve,
než tě přivede k odmítnutí
Bódhisattvického těla
a přiměje tě vstoupit
do trojnásobně nádherného
stavu Dharmakayi
(Skutečné tělo Buddhy),
kterým je zapomnění
celého světa
a lidí navždy.
„Tajná Cesta“ také vede
k paranirvanické blaženosti
– ale na konci
Kalp (věků)
bez počtu;
Nirváně (nádherný
stav absolutna)
nabyté a ztracené
z bezmezné lítosti
a soucitu pro svět
oklamaných smrtelníků.
Ale říká se „Poslední
bude největší,“
Samyak Sambuddha,
učitel dokonalosti,

se vzdal „Já“
pro spásu světa,
zastavením se
na pokraji Nirvány
– čistého stavu.
Nyní jsi obeznámen
se dvěma Cestami.
Přijde tvůj čas,
aby sis zvolil,
ó ty dychtivá duše,
když dojdeš
na konec
a mineš sedm portálů.
Tvá mysl je čistá.
Již nejsi více spoután
klamnými myšlenkami,
neboť jsi se naučil vše.
Pravda před tebou
stojí odhalena a vážně
se ti dívá do tváře.
Říká:
„Sladké jsou plody
odpočinku a vysvobození
pro Já;
ale ještě sladší jsou plody
dlouhé a hořké povinnosti.
Ano, odříkání
ve prospěch druhých,
trpících bližních.“
Ten, kdo se stane
Pratyeka-Buddhou
(osamělým buddhou)
projevuje úctu
jen svému Já.
Bódhisattva,
který vyhrál bitvu,
který drží odměnu
ve svých dlaních, přesto
řekne ve svém božském
soucitu: „Pro dobro druhých
se této veliké odměny
vzdávám“ – dosáhne
většího odříkání.
Je vykupitelem světa.
Pohled! Cíl blaženosti
a dlouhá Cesta strasti
jsou na nejzazším konci.
Můžeš si také zvolit,
ó aspirante,
zármutek skrze

nadcházející cykly!
Om Vajrapani Hum.